

Fornøielse tage et saadant Forslag under Overveielse, men jeg troer ikke, at det ærede Medlem har givet nogensomhelst Antydning af, at han var bestemt paa at gjøre dette, og saa siger jeg, lad os da hellere tage det, vi nu have, som vi vide, at vi kunne faae, og som der er Grund til at troe vil være en hensigtsmæssig og praktisk Foranstaltning, lad os ialtfald herolige os derved, indtil vi see, at Noget finder paa en bedre Maade at bevirke det samme Resultat paa.

Andræ: Da den ærede Minister vil være meget tilfreds med at faae et Forslag, der kan føre til det samme Resultat som det af ham stillede med Undgaaelse af, hvad jeg har meent at kunne kalde Dmsvøb, og da et Forslag i den Retning vil kunne gjøre Regning paa at blive taget under alvorlig Overveielse af den ærede Minister, saa kan jeg ikke modstaae Fristelsen til at indlægge mig For tjenesten af at fremkomme med et saadant Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at udtale, at, naar Ministeren bliver færdig med Udarbejdelsen af de Regulattver, som skulle tilfikkre de paagældende Bestillingsmænd en vis Alderdomsforsørgelse eller en vis Forsørgelse for deres efterladte Enker, saa vil mit Forslag bestaae ganske simpelthen dert, at Staten skal tilfikkre dem de dert fastsatte Forsørgelser directe af sin egen Kasse, idet den undlader at lade de Paagældende indbetale de omhandlede Procent i Livsforfikkrisanstalten, men selv afsnapper det Beløb, der ellers skulde indbetales i Livrenteanstalten, i Gagerne. Derved troer jeg, at det samme Resultat kunde opnaaes uden noget Dmsvøb. Forøvrigt er det jo slet ikke et saa overordentlig ubekjendt Problem at give Pensjonslove for den Art af Functionairer, hvorom der her er Tale. Ved Militairretaterne har dette Problem været løst for mange Aar siden; der eksisterer saadanne Love for Militairretaternes Bedkommende, og jeg kan forfikkre den ærede Minister om, at han i dem vil finde meget detaillerede Bestemmelser, som for de forskjellige Klasser af Functionairer fastsætte, hvilken Art af Forsørgelse de kunne gjøre Regning paa i Genhold til den Tjenestetid, de Paagældende have havt,

og den Stilling, som de have indtaget. Det kan derfor heller ikke paa nogen Maade være vanskeligt at give lignende Bestemmelser for andre Functionairer. Et Forslag til uden Dmsvøb at opnaae, hvad der her er Tale om, troer jeg, som sagt, at have givet paa en afgjørende Maade igjennem det af mig Antydte.

Finantsministeren: Jeg vil kun sige, at jeg ikke nu skal udtale mig nærmere om den Tanke, som det ærede Medlem saaledes har fremsat, men, som den vebliffelig stiller sig for mig, frygter jeg for, at den vilde føre til omtrent ligesaa store Dmsvøb som det her foreliggende Forslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling fattes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den anden og sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger for de i Udenrigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“

(Sagens 3dte Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 7613 ff., Lovforslaget, som vedtaget sammesteds, i Tillæg A. Sp. 2933—34.)

Udenrigsministeren: Jeg skal i Anledning af det foreliggende Lovforslag med nogle faa Ord tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa et Par Forandringer, der i det andet Thing ere foregaaede i samme, saaledes som det oprindeligt var indbragt af Regjeringen. Den Udsigt, som ved Regjeringens Udlast var givet Directeuren i Udenrigsministeriet til efter en Tjenestetid af 3 Aar at faae et Alderstillæg af 500 Rd.,